

KÜRTI LÁSZLÓ

azon az ágyon

azokban az időkben (nyolcvanas évek)
apám volt a gyermek: elárvult melós,
reménytelen, felbőszült szerelmes.

„azon az ágyon csináltunk, fiam!”– büszkék
lehetnénk mi is, fiúk, de szégyenkeztünk
mindannyian.

apám szerint máig anyámat pártolom,
anyám szerint apámat támogatom, ha józan.
azzal a csenddel, amivel egymást szerették,
azzal utáltatták volna el egymást velem.

gazdag voltam és magányos a kincseimmel:
szemem a világra: szabadság. a gyerekség
és még pár kacat, régi holmi, szegény szüleimet
szó nélkül hagytam végtelenségig tékozolni.